

Anonimizirana verzija

Prijevod

C-24/21 - 1

Predmet C-24/21

Zahtjev za prethodnu odluku

Datum podnošenja:

14. siječnja 2021.

Sud koji je uputio zahtjev:

Tribunale ordinario di Pordenone (Italija)

Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:

4. siječnja 2021.

Tužitelj:

PH

Tuženici:

Regione Autonoma Friuli Venezia Giulia

Direzione centrale risorse agroalimentari, forestali e ittiche –
Servizio foreste e corpo forestale della Regione Autonoma Friuli
Venezia Giulia

[omissis]

TRIBUNALE DI PORDENONE (SUD U PORDENONEU, ITALIAJA)

Gradansko vijeće

Ovaj sud [omissis] donio je sljedeće

RJEŠENJE

u građanskom postupku [omissis]

između

PH [omissis]

- tužitelja -

i

REGIONE AUTONOMA FRIULIE VENEZIA GIULIA [omissis];

Direzione centrale risorse agroalimentari, forestali e ittiche – Servizio foreste e corpo forestale della Regione Autonoma Friuli Venezia Giulia [omissis];

- tuženika -

Predmet: prigovor protiv odluke o novčanoj kazni [omissis].

OBRAZLOŽENJE ODLUKE

Tužbom, koja je dostavljena regiji Furlanija-Julijska krajina i koja je nakon rješenja od 8. svibnja 2020. dostavljena Direzioneu centrale risorse agroalimentari, forestali e ittiche – Servizio foreste e corpo forestale della Regione Autonoma Friuli Venezia Giulia (Središnja uprava za poljoprivredno-prehrambene, šumske i ribolovne resurse – Šumarska služba i tijelo za šumarstvo autonomne regije Furlanija-Julijska krajina, Italija), osoba PH pobijala je u svoje ime te kao vlasnik i pravni zastupnik društva s jednim članom In Trois odluku o novčanoj kazni br. 070440/2019 (koja je donesena nakon utvrđenja od 11. kolovoza 2015.) kojom se toj osobi nalaže plaćanje iznosa od 5000,00 eura zbog povrede članka 2.1 Legge Regionale FVG n. 5/2011 (Regionalni zakon Furlanije-Julijske krajine br. 5/2011).

Regija Furlanija-Julijska krajina i, nakon toga, Središnja uprava uključile su se u postupak [omissis], pri čemu su osporavale meritornu osnovanost tužbe.

[omissis] ovaj je sud [orig str. 2.] smatrao potrebnim da prije nego što ispita meritum spora zadrži pravo da uputi zahtjev za prethodnu odluku Sudu Europske unije.

[omissis] [prethodni prigovori koji su relevantni samo u okviru nacionalnog postupka]

Što se tiče upućivanja zahtjeva za prethodnu odluku Sudu Europske unije, valja napomenuti sljedeće.

Zahtjev za prethodnu odluku koji se upućuje na temelju članka 267. UFEU-a omogućuje nacionalnom sudu da uputi Sudu Europske unije (u daljnjem tekstu: Sud) pitanje u pogledu tumačenja ili valjanosti prava Unije te je taj zahtjev temeljni mehanizam za osiguravanje ujednačenog tumačenja i primjene prava Europske unije u svakoj državi članici.

Odluku o upućivanju prethodnog pitanja sudu Zajednice donosi nacionalni sud (presuda Suda od 16. prosinca 2008., C-210/06, Cartesio; presuda Suda od 21. srpnja 2011., C-104/10, Kelly), dok stranke mogu samo uputiti pitanje sudu na način da zatraže njegovu intervenciju (rješenje Suda od 3. srpnja 2014., C-19/14, Talasca).

Nacionalni sud, osim ako nije sud koji odlučuje u posljednjem stupnju, može (presuda Suda od 11. rujna 2014., C-112/13, A protiv B i dr.) uputiti Sudu Europske unije u bilo kojoj fazi postupka bilo koje prethodno pitanje koje je po njegovu mišljenju potrebno za donošenje odluke.

Isto [propisuje] točka 12. „Preporuka namijenjenih nacionalnim sudovima koje se odnose na pokretanje prethodnog postupka” (SL 2019., C 380, str. 1.) [omissis] [orig. str. 3.] [omissis] [tekst navedenog pravnog pravila]

U ovom slučaju osobu PH sankcioniralo je upravno tijelo na temelju članka 2.1 Regionalnog zakona br. 5/2011 (koji je uveden člankom 2. stavkom 26. točkom (a) Legge Regionale 15/2014 (Regionalni zakon 15/2014)) pod nazivom „Posebne mjere za izbjegavanje nenamjerne prisutnosti genetski modificiranih organizama u konvencionalnim i organskim usjevima kukuruza” u kojem se navodi: „Kako bi se izbjegla nenamjerna prisutnost genetski modificiranih organizama u konvencionalnim i organskim usjevima kukuruza, na području Furlanije-Julijske krajine, koje obilježavaju strukture uzgoja usjeva i strukture poljoprivrednog gospodarstva koje utječu na razinu miješanja genetski modificiranih usjeva i usjeva koji nisu genetski modificirani, nije dopušten uzgoj genetski modificiranog kukuruza primjenom mogućnosti koja se priznaje stavkom 2.4 Preporuke Komisije 2010/C-200/01 od 13. srpnja 2010. o smjernicama za razvoj nacionalnih mjera koegzistencije kako bi se izbjegla nenamjerna prisutnost GMO-a u konvencionalnim i organskim usjevima. Uzgoj genetski modificiranog kukuruza ima za posljedicu primjenu administrativne novčane sankcije u iznosu od 5000 eura do 50 000 eura koju izriče služba nadležna u okviru regionalnog tijela za šumarstvo”.

Stavak 2.4 Preporuke Komisije 2010/C-200/01 od 13. srpnja 2010., pod nazivom „Odgovarajuće mjere za izuzimanje GMO-a od uzgoja na velikim površinama (,područja bez GMO-a’), glasi: „Razlike na regionalnoj razini, kao što su klimatski uvjeti (koji utječu na aktivnost oprašivača i na širenje peludi zrakom), topografija, strukture uzgoja usjeva i sustavi rotacije usjeva ili strukture poljoprivrednog gospodarstva (uključujući okolne strukture kao što su živice, šume, neobrađena područja i lokacija površina koje se obrađuju), mogu utjecati na razinu miješanja između genetski modificiranih te konvencionalnih i organskih usjeva kao i na mjere koje su potrebne za izbjegavanje nenamjerne prisutnosti genetski modificiranih organizama u drugim usjevima. U određenim gospodarskim i prirodnim uvjetima, države članice trebale bi razmotriti mogućnost izuzimanja genetski modificiranih organizama od uzgoja na velikim površinama na njihovu području kako bi izbjegle nenamjernu prisutnost genetski modificiranih organizama u konvencionalnim i organskim usjevima. Kako bi

provele to izuzimanje države članice trebaju dokazati da u tim područjima nije moguće postići dovoljnu razinu čistoće drugim sredstvima. Osim toga, ograničavajuće mjere trebaju biti proporcionalne cilju koji se nastoji postići (odnosno, zaštititi posebnu potrebu poljoprivrednika koji primjenjuju konvencionalne ili organske metode)”.

U članku 26.a Direktive 2001/18 navodi se: „1. Države članice mogu poduzeti odgovarajuće mjere kako bi izbjegle nenamjernu prisutnost genetski modificiranih organizama u drugim proizvodima. 2. Komisija prikuplja i koordinira informacije koje se osnivaju na istraživanjima na razini Zajednice i na nacionalnoj razini, promatra razvoj događaja u pogledu koegzistencije u državama članicama i, na temelju informacija i zapažanja, razvija smjernice o koegzistenciji genetski modificiranih, **[orig. str. 4.]** konvencionalnih i organskih usjeva”.

Članak 16. stavak 1. Direktive Vijeća 2002/53/EZ o zajedničkom katalogu sorata poljoprivrednih biljnih vrsta, kako je izmijenjena Uredbom (EZ) br. 1829/2003 Europskog parlamenta i Vijeća od 22. rujna 2003., propisuje: *Države članice osiguravaju da, s učinkom od objave iz članka 17., sjeme sorata priznatih u skladu s ovom Direktivom ili u skladu s načelima koja odgovaraju ovoj Direktivi ne podliježe nikakvim tržišnim ograničenjima u pogledu sorte*”. Člankom 17. te direktive propisuje se: *„Komisija na temelju podataka koje joj dostavljaju države članice i po njihovu prijemu objavljuje u seriji C Službenog lista Europskih zajednica pod naslovom ‚Zajednički katalog sorata poljoprivrednih biljnih vrsta‘ popis svih sorata čije sjeme i reproduksijski materijal, sukladno članku 16., ne podliježe nikakvom tržišnom ograničenju u pogledu sorte [...]”*.

Regija Furlanija-Juljska krajina ponavlja da je donijela Regionalni zakon br. 5/2011 s ciljem osiguranja primjene načela koje se navodi u članku 26.a Direktive 2001/18/EZ i u Preporuci od 13. srpnja 2010., pri čemu ističe da je članak 2.1, kojim se utvrđuju mjere koegzistencije u usjevima kukuruza, uveden člankom 2. stavkom 26. točkom (a) Regionalnog zakona 15/2014 nakon presude Suda od 6. rujna 2012. i rješenja Suda od 8. svibnja 2013. te pilot-postupka Unije koji je pokrenut u pogledu talijanske države nakon pozitivne ocjene Unije.

U tom pogledu valja istaknuti da stranke u sporu nisu osporile da se MON 810 može slobodno staviti na tržište u Uniji, nego da se, u skladu s navedenim Regionalnim zakonom br. 5/2011, ne može uzgajati na cijelom području regije Furlanija-Juljska krajina.

Sud je rješenjem od 8. svibnja 2013. u predmetu C-542/12, koji se odnosi na drukčije pravno pitanje, donio odluku u smislu da „[...] na postavljena pitanja valja odgovoriti da pravo Unije treba tumačiti na način da se u pogledu primjene genetski modificiranih organizama u usjevima kao što su sorte kukuruza MON 810 ne može pokrenuti nacionalni postupak odobravanja kad su primjena i stavljanje na tržište takvih sorti odobreni na temelju članka 20. Uredbe br. 1829/2003 i kad su te sorte uključene u zajednički katalog koji se predviđa Direktivom 2002/53. Članak 26.a Direktive 2001/18 treba tumačiti na način da se

njime državi članici ne dopušta da ospori uzgoj tih genetski modificiranih organizama u usjevima na svojem području zbog toga što ishodenje nacionalnog odobrenja predstavlja mjeru koegzistencije kojom se nastoji izbjeći nenamjerna prisutnost genetski modificiranih organizama u drugim [orig. str. 5.] usjevima” (točka 33.).

Za potrebe sveobuhvatnosti valja utvrditi da se Odlukom Komisije od 3. ožujka 2016. zabranio uzgoj genetski modificiranog kukuruza MON 810 na cijelom talijanskom državnom području (članak 1.: „Uzgoj genetski modificiranog kukuruza (*Zea mays* L.) MON 810 zabranjen je na područjima navedenima u Prilogu ovoj Odluci”, u Prilogu 1. točki 8. navodi se Italija). Međutim, s obzirom na to da je zapisnik o utvrđenju povrede sastavljen 11. kolovoza 2015., ta je odluka donesena nakon datuma na koji je osoba PH počinila navodnu povredu koja je predmet ovog postupka.

Uzimajući u obzir prethodno navedeno, postavlja se pitanje je li zabrana iz članka 2.1 Regionalnog zakona 5/2011, kojim se uvode mjere koegzistencije koje dovode do zabrane uzgoja sorte kukuruza MON 810 na području regije Furlanija-Juljska krajina, s obzirom na *petitum* [poništenje pobijane odluke] i *causu petendi* [povreda niza odredbi prava Unije i odredbi nacionalnog prava] tužbe koju je podnijela osoba PH te s obzirom na Uredbu 1829/2003 i utvrđenja iz Preporuke [2010]/C-200/01 u skladu s cijelom strukturom Direktive 2001/18 ili joj se protivi.

Osim toga, postavlja se pitanje može li zabrana uzgoja genetski modificiranog kukuruza sorte MON 810, čije se stavljanje na tržište u Uniji još uvijek dopušta, predstavljati mjeru s jednakim učinkom koja se tumači kao „*bilo koja mjera koja izravno ili neizravno sprečava, stvarno ili potencijalno, trgovinu robom između država članica*” (presuda Suda od 11. srpnja 1974. [8/74], Dasonville), što je stoga protivno člancima 34., 35. i 36. UFEU-a.

Stoga se smatra da je zbog prethodno detaljno navedenih razloga Sudu Europske unije potrebno uputiti prethodna pitanja koja se navode u izreci.

Ovaj postupak prekida se do donošenja odluke Suda Europske unije.

SLIJEDOM NAVEDENOG,

s obzirom na članak 267. UFEU-a,

Sudu Europske unije upućuju se sljedeća prethodna pitanja:

1. Je li zabrana iz članka 2.1 Regionalnog zakona Furlanije-Juljske krajine br. 5/2011, kojim se uvode mjere koegzistencije koje dovode do zabrane uzgoja sorte kukuruza MON 810 na području regije Furlanija-Juljska krajina, i s obzirom na Uredbu 1829/2003 i utvrđenja iz Preporuke [2010]/C-200/01, u skladu s cijelom strukturom Direktive 2001/18 ili joj se protivi?

2. Može li navedena zabrana predstavljati i mjeru s jednakim učinkom te se stoga protiviti člancima 34., 35. i 36. UFEU-a?

[*omissis*] **[orig. str. 6.]** [*omissis*]

U Pordenoneu 4. siječnja 2021.

[*omissis*]

RADNI DOKUMENT